

גליון מס' 197
פרשת ראה
כ"ח אב תשפ"א

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

סגולת מזמור כ"ז

בתהילים לחודש אלול

כתב האר"י ז"ל (בספר הכוונות לחודש אלול) כל האומר מזמור כ"ז שבתהילים מראש חודש אלול ועד אחר שמחת תורה דבר יום ביומו, מובטח שמוציא שנותיו בטוב ויערב לו. ואפילו נגזרה גזירה רעה כתובה על האדם מן השמים, יכול לבטל, ומעביר מעליו כל המקטרגים, מרעין בישין [דברים רעים], ומבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות, ויוצא בדימוס [ברחמים] זכאי בדין, ועל ידי זה יכניע כל המקטרגים, כי מראש חודש אלול נפתחו י"ג מקורות של י"ג מידות הרחמים, והם מתגלים ומאירים למטה, ובמזמור זה יש י"ג פעמים שמות הוי"ה – של רחמים, ועל ידי שאומרים אותו,

אנחנו פועלים
ב ש מ י ס ,
לביטול של
מקטרגים.

זמני הדלקת נרות:

פרשת ראה

כניסת השבת

19:14

צאת השבת

20:12

ר"ת 20:46

חודש אלול

ממורינו הרב חיים כהן זצ"ל

חודש אלול הוא החודש השישי למניין החודשים, ומזל חודש זה הוא "בתולה" על שם הכתוב (יהמיה לא) "שובי בתולת ישראל שובי אל עריך אלה" לפי שחודש זה הוקבע לתשובה, והתעוררות הרחמים למעלה והיד פשוטה לקבל שבים. בימים אלה עלה משה רבינו למרום לבקש רחמים על ישראל ולהוריד את הלוחות ושהה ארבעים יום עד יום הכיפורים, ולכן התקינו שיהיו תוקעין בשופר בחודש אלול בכל שנה כדי להזכיר את ישראל שיעשו תשובה, (טור תקפ"א) וכתב הגר"א כי החסד הגדול ביותר בבריאה הוא בזה שהקדוש ברוך הוא נתן לנו חודש נפלא זה כדי לתקן את מעשינו. ויש לדעת שיש להתחזק בו ביותר בענייני היסוד, שבו המקטרגים עומדים לקטרג, וכן כדאי לבדוק בו את המזוזות והתפילין, כי פעמים על ידי התנהגותו קורה שנפגמות האותיות, וגם בעצם הבדיקה נותן הוא כבוד ויחס לתפילין, בירח זה צריך האדם שמירה מעולה על עצמו משום שמעשיו נבחנים בקפידה. כתוב בפסוק: "ואשר לא צדה והאלהים אינה לידו ושמתי לך" דהיינו חודש אלול הוא בבחינת עיר מקלט, והם הימים אשר נח שלח את היונה והם י"א י"ח וכ"ה אלול, וא' בתשרי, ומסוגלים הם ביותר לתיקון הברית.

"אני לדודי ודודי לי" ר"ת אלול, שבחודש זה כנסת ישראל מתחזקת בתשובה ומתקרבת לדודה שהוא הקדוש ברוך הוא ואף הקדוש ברוך הוא פושט ידו ומקבלה בתשובה, וארבע תיבות אלו מסתיימות באות י' לרמוז על ארבעים יום שנועדו לתשובה, ועוד רמז בפסוק "ומל ה' את לבבך ואת לבב זרעך" ר"ת אלול לפי שמסייעים לאדם מן השמים על התשובה, וכן הפסוק (אסתר ט) "ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים" שבחודש זה מרבים בצדקה לפי שהצדקה עם התשובה והתפלה מעבירים את רוע הגזירה.

ו"אלול" הוא מלשון התבוננות וחיפוש כמו שמובא בתרגום על הפסוק "ויתורו את הארץ" - "ויאללון ית ארעא" שכן הוא חודש של התבוננות והעמקה במעשינו ועל ידי כך זוכים אנו להתקדם בעבודתנו הרוחנית.

פדיון שבויים - כתב בספר מטה משה (במעלת הצדקה פ"ד) שכל מידותיו של הקדוש ברוך הוא מידה כנגד מידה הן, הנותן מנכסיו לפדיון שבויים הקדוש ברוך הוא יצילנו לו ולזרעו מליפול בשבי.

צדקה - עוד כתב, המחלק מנכסיו לעניים לא יבוא הוא זרעו להצטרך לקבל צדקה שכן כתוב בפרשה "כי בגלל הדבר הזה יברכך" ואחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוון ליבו לשמים.

כתב הרב חיים פלאג'י (צדקה לחיים ת, רא) של על ידי הצדקה אדם ניצול מחיובט הקבר ומקורו מהזוהר הקדוש (ויקהל קלט):

שערי שמים - מי שפותח ידו לצדקה יפתחו לו שערי שמים כדי לקבל תפלתו כפי שכתב השולחן ערוך (רמ"א, ג) כל המרחם על העניים, הקדוש ברוך הוא מרחם עליו, ויתן האדם על ליבו שהוא מבקש כל שעה פרנסתו מהקדוש ברוך הוא, וכמו שהוא מבקש שהקדוש ברוך הוא ישמע שוועתו כך הוא ישמע שוועת הדלים, גם יתן אל ליבו כי הוא גלגל החזור בעולם, וסוף האדם שיבוא הוא או בנו או בן בנו לידי מידה זו וכל המרחם על אחרים מרחמין עליו (לשון הטור)

אליהו הנביא כתב: גדולה צדקה משנברא העולם ועד אותה שעה וכל הנותנה הרי זה משתבח ומניס עצמו מדינה של גיהנום, מנין שהוא משתבח שנאמר: "אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת" ומנין שקולט עצמו מדינה של גיהנום שנאמר "אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה'" כמו שהנותן צדקה משבח את העני כן הנותן ישתבח וכמו שהוא מעיק ממונו לעני בשביל להוציא אותו מדחקו, כן ה' יצליחו ויוציאנו מדחקו אם חלילה יגורו עליו ליפול לגיהנום.

וכתב ערוך השלחן: קיבלתי כי על ידי שהאדם מאסף צדקה מאחרים על ידי זה מציל את דורותיו מלחזור על הפתחים.

מובא בירושלמי (פאה טו): אמר רבי אבא: אם נתת מכיסך צדקה, הקדוש ברוך הוא משמרך מן הפיסין ומין המיזימות והגולגוליות ומן הארנוניות [כל אלו סוגי מסים המוטלים מטעם השלטון].

עשירות - הנותן צדקה מתעשר כדכתיב "מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים ינחנו", והוא שעל ידי שאדם נותן צדקה אינו מחסיר מכספו, אלא, מידה

כנגד מידה הוא עצמו מתעשר.

אמר רבי יעקב קראנץ ה"מגיד מדובנא" הנודע: "ולא ירע לך" אל תהרהר אחרי העני ברוע לב, האם הוא ראוי לקבל, והאם באמת אינו יכול להתפרנס באופן אחר, אלא תדונו לכף זכות, "כי בגלל הדבר הזה" מידה כנגד מידה השם יתברך ידון אותך לכף זכות, ויברך וישפיע לך כל טוב, ולא יבדוק אחריך האם מגיע לך, והאם הנך ראוי לקבל, שאם יבדוק אותך במידת הדין הן לא יצדק לפניו כל חי.

עניי נתינת צדקה

א. כתב הרמב"ם: (בסוף הלכות מתנות עניים), חייבין אנו לזוהר במצות צדקה יותר מכל מצוות עשה, שהצדקה סימן לזרע אברהם אבינו שנאמר (בראשית י"ח) "כי ידעתיו למען אשר יצווה את בניו. לעשות צדקה", ואין כיסא ישראל מתכונן ודת האמת עומדת אלא בצדקה, שנאמר (ישעיה נ"ד) בצדקה תכונני, ואין ישראל נגאלים אלא בצדקה.

ב. דרש רבי עקיבא (אחר שראה מעשה) "וצדקה תציל ממות" לא ממיתה משונה, אלא ממיתה עצמה.

ג. שאל טורונסרופוס הרשע את רבי עקיבא: אם אלוֹקִיכֶם אוהב עניים מפני מה אינו מפרנסם, אמר לו כדי שניצול אנו בהן מדינה של גיהנום. - הסיבה שציוונו לתת צדקה, כדי שיהיה לנו זכויות להינצל מהגיהנום.

ד. "כי לא יחדל אביון מקרב הארץ" - גלגל הוא הסובב בעולם, שכך טבע היוצר מדה זו בעולמו, לידע ולהודיע כי לא לעולם חוסן, ולא יבצר שהעשיר ירד מנכסיו. ע"כ אנכי מצווך.. פתוח תפתח את ירך לאחיך לענייך

ה. לעולם יבקש אדם רחמים שלא יבוא לידי מדה זו (שיהא נצרך לבריות), שאם לא בא הוא - בא בנו, לא בא בנו - בא בן בנו, שנאמר" כי בגלל הדבר הזה" - תנא דבי רבי ישמעאל גלגל הוא שחוזר בעולם.

ו. גדול המלוה לעני יותר מן הנותן לו צדקה שכן העני מתבייש לקבל צדקה אך אינו מתבייש לקבל הלואה ומי שמטיל מעות לסחורה לתוך כיסו של עני שיוכל להשתכר בהם, גדול יותר מכולן שהרי מוסר לו סכום שיוכל לעשות עימו סחורה והקרן ישאר לפריעת החוב נמצא שאין המשקיע גורם בושה לעני כלל אלא אדרבה עוזר לו להתפרנס בדרך כבוד (שבת סז. ומאיר)

סיפור לשבת קודש - הצדקה שהצילה חיים

ר' יחזקאל - גבאי צדקה מסור היה. פעם נזדמנה לידו מצות הכנסת כלה. החתן יתום, ואין ידו משגת להוצאות עריכת החתונה. גם הורי הכלה אינם יכולים לעזור הרבה. הבית דל, האב חולה, וההוצאות כידוע כבדות מאוד. מספר ר' יחזקאל: הלכתי למספר אנשים שאני מכירם כנדיבים, ואספתי מה שאספתי. אבל עדיין היה חסר לי סכום גדול. נזכרתי שיש לי מכר טוב, איש עשיר מאוד שידו פתוחה תמיד לכל דבר מצוה. בטוח הייתי שייתן בעין יפה למצוה חשובה זו של הכנסת כלה. מיד לאחר תפילת שחרית הלכתי אליו, כי ידעתי שבשעה זו אמצא אותו בבית. כשעמדתי ליד הדלת, היה נדמה לי שאני שומע קול בכי חנוק. היססתי האם אצלצל בפעמון, או שמא אין השעה כשירה לכך? אבל הרי אני שליח מצוה, הזמן דחוק, ואסור לי לאכזב את החתן והכלה ומשפחותיהם. לחצתי קלות על פעמון הדלת. שמעתי צעדים מהירים, מישהו ניגש לדלת ופתח. היה זה מכרי, בעל הבית עצמו. פניו היו חיוורים מאוד, ועיניו באדומות לימדו שכנראה לא ישן כל הלילה. הוא ברכני בשפה רפה. "מה קרה? האם מישהו חולה? שאלתי בלחש. "כנראה לא באתי בזמן מתאים. אבל הענין שבגללו רציתי לדבר אתך חשוב וגם דחוף". מכרי רמז לי לשבת ליד השולחן ולומר את מבוקשי. סיפרתי לו על החתן והכלה העניים, על הצרכים הרבים ועל הסכום הגדול שעדיין חסר, ושאותו אני מקווה לקבל ממנו... הוא התנצל לפני: "איני יכול לעסוק עכשיו בשום דבר. אנא סלח לי ובוא נא בפעם אחרת, אין ראשי צלול עתה... בנינו היחיד חלה במחלה מסוכנת מאוד, מצבו הולך ומחמיר. בקושי נושם. אנו מצפים בכל רגע לרופא שיבוא. אבל אפילו יבוא, מה יוכל לעשות?! הרי החולה במצב של גסיסה, חלילה, כמעט שלא נותרה בו רוח חיים!" לא ידעתי מה לומר לאב האומלל אשר בנו יחידו נוטה למות. חשבתי שמוטב אלק ולא אפריע. אבל אז - מה יהיה על החתן והכלה העלובים? פתאום נצנצה במוחי הארה מלמעלה. נזכרתי בדבר ששמעתי בשם גדולי ישראל. אחוזתי בשרוולו של בעל הבית ואמרתי לו: אנא, הקשב לי רגע קט, הרי אתה יודע, מה אנו אומרים בכל בוקר בברכות השחר: "אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא... וביקור חולים והכנסת כלה ולווית המת..." חכמינו ז"ל הכניסו את מצות "הכנסת כלה" באמצע, בין "ביקור חולים" ל"לווית המת". ולא במקרה נכתב הדבר. חכמינו ברוח קדשם באו ללמדנו, כי מצות הכנסת כלה - בכוחה להגן ולחצוץ בין החיים ובין המתים! סגולה מיוחדת יש בה שהחולים יבראו, ולא יצטרכו להגיע למצב של "ללוית המת"... האב המיואש התעודה. חשב מספר שניות והחליט. נכנס לחדר סמוך, וכעבור דקות מספר חזר ובידו כל הסכום שהיה נחוץ. דמעות עלו בעיני. ברכתי אותו בכל ליבי: "ה' יתברך ישלח במהרה רפואה שלימה לכנך היקר בתוך שאר חולי ישראל", ויצאתי. וראה זה פלא! לא עברו שעות מועטות, ומכרי מופיע בביתי, כולו נרגש מרוב שמחה, תפס בידי בהתרגשות ומודיע לי: "מן השמים נשלחת אלי היום, להציל את חיי בני. מיד כשיצאת מביתנו, הגיע הרופא והיה מופתע מאוד מהשינוי הפתאומי. מצבו הרפואי של בנו הולך ומשתפר בהתמדה, הוא ממש מתאושש משעה לשעה. ברוך ה', והוא כבר יצא מכלל סכנה!". (ספר "עולם חסד יבנה" - מסדרת תיקון המידות)

חידודים ושאלות לשלחן שבת

"ראה אנכי נותן לפניכם" - מדוע פתח הכתוב בלשון יחיד וסיים בלשון רבים?
א. להורות על מעלת ויקרת ערכם של ישראל שאף שהם רבים הם, כבן יחיד חשובים הם לפני ה' לפי שנחצבה נפשם מאל אחד. (צרוך המור)
ב. "ראה" - השתדל והתבונן לפי שכל מעשה שהנך עושה הוא "לפניכם" - יכול להטות את כל העולם כולו לכף זכות או חלילה לחובה (כלי יקר)
"כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיכם" - מדוע לא נודע מהו המקום?
א. אילו ידעו האומות את גודל מעלת המקום כל אומה ואומה תרצה להחזיק בו ותרבה המריבה וההריגה בין האומות.
ב. אילו הכנענים יושבי הארץ היו יודעין כי ישראל עתידים לירש את ארצם ולבנות שם בית לה' היו משחיתים אותו.
ג. שלא יהיו השבטים מריבים זה עם זה כשכל

אחד ואחד מבקש שיהיה המקום ההוא בנחלתו, כפי שארע בבקשת הכהונה (רמב"ם מורה נבוכים) ד לא גילה - כדי שלא ינהגו בזיון בשילה, נוב וגבעון, כשידעו בברור שלא זו הנחלה והמנוחה הסופית (כלי יקר)
"רק חזק לבלתי אכול הדם" - מה משמעות חזק זה?
א. בא ללמד עד כמה יש להתחזק במצוות, אם באיסור דם שקל להישמר ממנו הוצרך לחזק, קל וחומר לשאר מצוות. (רש"י)
ב. לפי שהדם מחזק גוף האוכל, ואמר שהוא יתן לו חזק אף אם לא יאכלנו (רבינו בחיי)
ג. טעם איסור אכילת דם: מפני שהוא חלק ה' כמו החלב, ומפני שהוא נפש, והותר הגוף לאכילה ולא הנפש. ועוד שהדם הוא נפש הבהמית, ואין ראוי שיתערב טבעה בטבענו, שהדם מוליד אכזריות וגסות טבע (רבינו בחיי)
"אחרי ה' תלכו... ובו תדבקו" - כיצד אפשר

לידבק בה?
א. הדבק בדרכיו, גמול חסדים, קבור מתים, בקר חולים כמו שעשה הקדוש ברוך הוא (רש"י)
ב. המשיא ביתו לתלמיד חכם, והעושה סחורה עם תלמיד חכם, והמהנה תלמיד חכם מנכסיו, מעלה עליו הכתוב כאילו מדבק בשכינה (כתובות קא)
"עשר תעשר את כל תבואת זרעך" - מדוע כפל הלשון עשר תעשר?
א. עשר כדי שתתעשר.
ב. כשתעשר שכרך יהיה שתעשר הלאה והלאה עוד הרבה, כיון שתעשר יהיה לך תמיד להוציא מעשרות (רבינו בחיי)
ג. ענייני הצדקה כפולים הם: הנתינה ביד והפיסוס בפה, על ידי שלא ירע לבבו, ויתן לו בסבר פנים יפות ובלב שלם, ועל כל אחד מאלה הקדוש ברוך הוא קובע לו שכר בפני עצמו לכך נאמר "כי ברכ יברכך" (כלי יקר)

הסגולות הגדולות שיש במצות "צדקה"

המפריש חומש: מממונו יצליח במעשיו ולא ישלוט בו עין הרע, וסגולתה לממונו שיתקיים בידו וביד זרעו כשם שהבשר מתקיים אחרי מליחתו, כן ממונו מתקיים בזה ועוד יתבאר "מלח" ר"ת לתת חומש ממונו. (קונטרס היחאלי בית השם חלק מעשר).

כשמוזנותיו מצומצמים: יעשה מהם צדקה כך אומרת הגמרא (גיטין ז:): זהו שכתוב בפסוק (נחום א, יב) "כה אמר ה' אם שלמים וכן רבים נגוזו ועבר" אם רואה אדם שמוזנותיו מצומצמים והכוונה שמוזנותיו בדוחק לכל צרכיו ולא יותר אף על פי כן יעשה מהן צדקה וכל שכן אם יש לו הרבה, ואומרת הגמרא תני דבי רבי ישמעאל כל הגוזז מנכסיו ועושה מהן צדקה ניצל מדינה של גיהנם אמר מר זוטרא אפ"ל עני המתפרנס מן הצדקה יעשה צדקה ושוב אין מראין לו סימני עניות ויזכה בזכות הצדקה לעשירות. (גיטין ז: מהרש"א שם)

סגולת הצדקה: והנותן צדקה מתרומם מזלו (ספר המידות ערך צדקה אות ו) וגם על ידי צדקה הפירות מצליחים (ספר המידות ערך צדקה אות יב) ועל ידי צדקה זוכה אדם למן (ספר המידות ערך צדקה אות לה) ועל ידי הממון שנותן לעניי ארץ ישראל מתקיים ממונו (ספר המידות ערך צדקה אות יז).

כתב השו"ע (יורה דעה סימן רמ"ז סעיף ג) הצדקה דוחה הגזירות הקשות וברעב תציל ממות כמו שאירע לצרפית והרמ"א כתב והיא מעשרת ואסור לנטות את הקדוש ברוך הוא כי אם בדבר זה שנאמר ובחונני נא בזאת ויש אומרים דווקא בנתינת מעשר מותר לנטות הקדוש ברוך הוא אבל לא בשאר צדקה (ועיין בטור יורה דעה בסימן רמ"ז מה שאריך בזה מאוד)

וגדולה צדקה שמקרבת את הגאולה (ספר המידות ערך צדקה אות ב) ומצלת מן המיתה (ג) ומקבל פני שכינה (ד) ונעשה מלווה להקדוש ברוך הוא (ה) ושקולה צדקה כנגד כל המצות (ו) ועל ידי צדקה יהיה לו בנים ויהיה לו שלום (ז) ומקרב הישועה (ח) וזוכה אדם לחן (ט) ועל ידי צדקה בא הגשם (י) על ידי צדקה לא ישמע אדם שוד ושבר (יא). על ידי שנותן צדקה זוכה למידת אמת, על ידי שמלביש ערומים זוכה לבנים זכרים, מי שמשדל לפרנס את דורשי ה' על ידי זה יזכה שלא יצאו בניו לתרבות רעה, מי שאין לו בן זכר ירגיל עצמו להביא מתנות לתלמידי חכמים ויאמר פרשה של ביכורים, על ידי צדקה מתנשא, על ידי צדקה באה ישועה, וגם על ידי צדקה לא יצטרך לישועת אדם, על ידי צדקה תזכה לתורה לשמה, המעשר מסוגל לעשירות דווקא בארץ ישראל, מי שמאכיל לחם לרעבים הקדוש ברוך מציל אותו מבית האסורים. (ספר המידות ערך צדקה השלמות).

עוד אמרו רבותינו: כל הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות המפייסו בדברים מתברך באחד עשרה ברכות (בבא בתרא ט)

הקהילה

מאוצרות

נמסר בסעודה שלישית פרשת עקב

בבית הכנסת המרכזי "בית יוסף"

ע"י הבחור החשוב והיקר: רועי מילשטיין הי"ו

לעילוי נשמת סבי היקר מנשה בן צ'חלה

"פרשת עקב"

כתוב בפסוק בתחילת פרשת עקב "והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה" כלומר כאשר תכנסו לארץ ישראל ותקיימו את המצוות ואת המשפטים שהקדוש ברוך הוא ציווה תקבלו שכר גשמי (בעולם הזה) כמי שכתוב בפסוק "וברך פרי בטןך ופרי אדמתך ודגנתך תירושך ויצהריך" כלומר אנו למדים מכאן שכאשר נקיים את מצוות השם בעולם הזה נקבל שכר גשמי.

לעומת זאת: ראינו בפסוק האחרון בואתחנן שהתורה אומרת "אשר אני מצוון היום לעשותם" ורשי שם פירש שהפסוק אומר שהיום בעולם הזה לקיים את המצוות ומחר בעולם הבא תקבל שכר.

אז לכאורה יש סתירה שאין בפרשת ואתחנן לפי דברי רשי האדם יקבל שכר בעולם הבא ובפרשת עקב האדם יקבל שכר גשמי בעולם הזה.

ואפשר ליישב לפי דברי הרמב"ם (הלכות תשובה פרק ט הלכה א) שאומר שכל אותן הטובות של השכר הגשמי שמובטח לאדם בעולם הזה הן לא עיקר השכר המגיע לאדם על היום המצוות שעשה. אלה מגיע לו את רוב שכרו בעולם הבא. וכן השכר שמקבל בעולם הזה זה מעט שכפי לעומת הצפוי לו לעולם הבא.

והרמב"ם ממשיך ואומר שכל השכר שהאדם מקבל בעולם הזה הוא לא נחשב שכר כשכר שראוי לאדם אלה הקגוש ברוך הוא נותן לאדם את כל התנאים הגשמיים הנדרשים לו.

כמו תבואה ומשפחה לעושר כספי על מנת שיוכל ללמוד תורה ולקיים מצוות וחסדים מתוך שלווה נפש כלומר שמחשבותנו רגועות והוא לא עסוק בדברים הגשמיים שהוא צריך לעשות אלה יש לו את כל צרכיו הגשמיים והוא פנוי לעסוק בתורה ובזכות כל זה יזכה לעוד יותר שכר לעולם הבא על לימוד התורה שלו.

פעילות עם צעירי גבעתיים, רמת גן והסביבה בשבוע החולף:
 * מדרשיית "ברכת חיים" ימים א', ב', ג' בין השעות 20:15-22:00 ומוצ"ש 2-
 21:30 בבית הכנסת "בית יוסף" גלבוע 11 גבעתיים
 * מפגש בבית "פה רך" מידי יום רביעי 20:30 ברדיצ'בסקי 15 גבעתיים

אלול תשפ"א בסדר

בית כנסת המרכזי
"בית יוסף"
 גבעתיים

בית הכנסת המרכזי
 "בית יוסף"
 רחוב גלבוע 11 גבעתיים

סליחות

בעזרת ה' יתקיימו 5 מנינים של סליחות:

1. אשמורת הבוקר
 סליחות: 5:00 | שהרית: 5:40 (מנין ראשון)
2. בוקר
 סליחות: 6:30 | שהרית: 7:00 (מנין שני)
3. צהריים
 שיעור: 12:30 | מנחה: 13:15 | סליחות: 13:30
4. אחה"צ
 סליחות: שעה לפני השקיעה | ומיד מנחה וערבית
5. חצות לילה
 סליחות: 00:15 (תפילת ערבית)

* עזרת נשים פתוחה * "ברוכים הבאים"

עמדו על הברכה

<p>שמות</p> <p>לעילוי נשמת: ויולט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל נפטרה י"ח תמוז תש"פ שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל נפטר ט"ו אלול תש"פ ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשמת: הרבנית צפורה בת טובה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשמת: האישה הצנועה מרת פנינה בת בלנקא ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשמת רבינו: הרב חיים אבישלום בן בלנקא זצוק"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>
--	--	---	--

4

להנצחות ולהקדשות: במיל: b5448622@gmail.com | ב-054-4843340 sms: